

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσπερικοῦ δραχ. 7.— Ἑξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἑξωτ. φρ. χρ. 0,13

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις

Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 8ος

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Αὐγούστου 1901

Ἔτος 23ον. — Ἀριθ. 31

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια.)

ΠΡΩΤΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

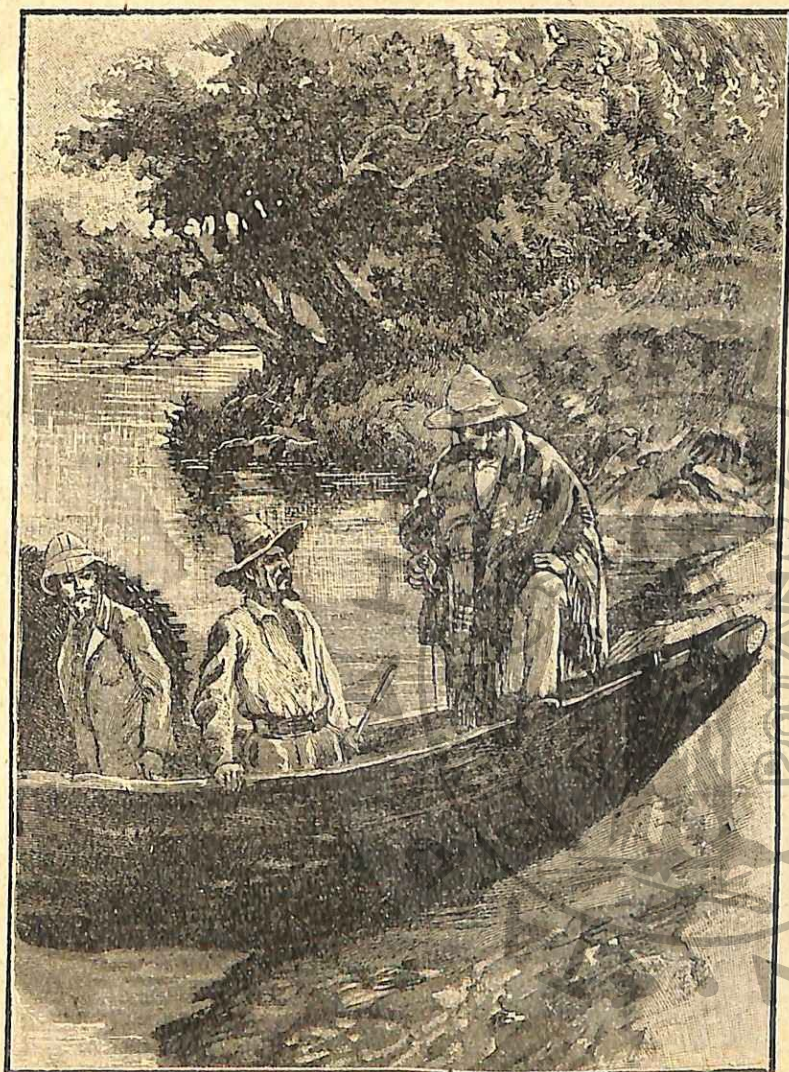
Πέραν τῆς Γουασαπάνας, τὸ πλάτος τοῦ ποταμοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὰ πεντακόσια μέτρα. Ἐν τούτοις ὁ ροῦς τοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ διχάζεται ὑπὸ πολυαριθμῶν νησίδων, αἱ ὁποῖαι σχηματίζουν ὀρμητικώτατα καὶ διὰ τοῦτο ἀρκετὰ ἐπικίνδυνα ρεύματα. Ἡ Μορίσκη καὶ ἡ Γαλλινέττα μόλις ἕως τὴν νησίδα Πέρρο-δὲ-Ἀγκουα κατῴρωσαν νὰ πλεύσουν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ μάλιστα ἥτο ἤδη νύξ ὅταν ἔφθασαν.

Εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἀργότερα, μεθ' ἡμέραν βροχεράν, ἐπανειλημμένως ταραχθεῖσαν ὑπὸ καταιγίδων, αἱ ὁποῖαι ἠνάγκασαν τοὺς ναύτας νὰ προστρέξουν εἰς τὴν παλάντσον πέραν τῆς νήσου Καμουκάπης, — τὰ πλοίαρια ἔφθασαν εἰς τὸ τέναγος τῆς Καρίδας.

Ὑπῆρχεν ἄλλοτε εἰς τὸ μέρος τοῦτο χωρίον, τὸ ὁποῖον ἐγκατελείφθη, ἐπειδὴ ἓνας Πιαρέας κατεσπαράχθη ὑπὸ τίγρεως, — καθὼς ἐδεχίωσαν περὶ τούτου τὸν Σαφφανζών. Ἀλλῶς τε ὁ γάλλος περιηγητὴς δὲν εὗρεν εἰς τὸ χωρίον τοῦτο εἰμὴ ὀλίγας καλύβας χρησιμοποιούμενας ὑπὸ ἐνὸς Ἰνδοῦ Μπαρέ, ὀλιγώτερον δεισιδαίμονος ἢ δειλοῦ ἀπὸ τοὺς ὁμοφύλους του. Ὁ Ἰνδὸς οὗτος ἔδρυσεν ἐδῶ ἀγροκήπιον τελείως εὐήμερον καὶ περιλαμβάνον ἀγροὺς κριθῆς, μανιόκας, καὶ φυτείας καπνοῦ, βανάνας καὶ ἀνανά. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἰνδοῦ τούτου καὶ τῆς συζύγου του διετέλουν δώδεκα ἰθαγενεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔζων εἰς τὴν Καρίδαν εὐτυχεῖς καὶ ὁμονοοῦντες.

Ὁ καλὸς αὐτὸς ἄνθρωπος

προσεκάλεσε τοὺς ταξειδιώτας νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ κτήμά του, καὶ δὲν ἦτο εὐκόλῳ νὰ ἀρνηθοῦν τὴν πρόσκλησίν του. Μόλις ἤραξαν τὰ πλοίαρια παρὰ τὴν ἀμώδη ἀκτὴν, ἀνῆλθεν ἐπ' αὐτῶν. Τῷ προσεφέρθη ποτήριον οἴνου ἰσπανικοῦ· ἀλλὰ δὲν το ἐδέχθη, εἰμὴ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ ἐπήγαιναν νὰ πίουں ρακήν καὶ νὰ καπνίσουν ἐγχώρια σιγαρέττα εἰς τὴν καλύβην του. Καί το ἐπρότεινε μὲ τὴν εὐγένειαν, ὥστε οἱ ταξειδιῶται ὑπεσχέθησαν προθύμως νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ ἀγροκήπιον, μετὰ τὸ γεῦμα.

Κάπου σὲ ξεύρω ἐσένα .. μὴπως σὲ εἶδα πουθενά ; . .

Μικρὸν ἐπεισόδιον συνέβη τότε, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἔδωσαν, οὔτε ἡμποροῦσαν νὰ δώσουν μεγάλην σημασίαν.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἀπεβιβάζετο ἐκ τῆς Γαλλινέττας, ὁ Μπαρές ἐκύτταξεν ἓνα ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος, τὸν Ζορρέν ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ὁ Βαλδέξ εἶχε μισθώτῃ εἰς Ἀγιον Φερνάνδον.

Ὡς ἐνθυμεῖσθε, ὁ Ἰσπανὸς ἐπροθυμοποιήθη νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του, μόνον καὶ μόνον διότι ἐσχόπευε νὰ μεταβῇ εἰς Σάντα - Ζουάναν.

Ἀφ' οὗ τὸν ἐκύτταξεν ὀλίγας στιγμὰς μετὰ κάποιαν περιέργειαν, ἔξαφνα ὁ Μπαρές τῷ εἶπε :

— Δέν μου λές σέ πα-
ρακαλῶ ... κάπου σέ ξεύ-
ρω ἐσένα ... μὴπως σέ
εἶδα πουθενά ;

Ὁ Ζορρές συνέσπασε
τὰς ἐφρὺς ἀδιόρατως καὶ
ἔσπευσε νὰποκριθῇ :

— Ἐδῶ ... ὄχι βέ-
βαια ! .. ἐγὼ ποτὲ δὲν ἤλ-
θα 'ςτὸ κτήμά σου.

— Περίεργον ! .. Λίγοι
ξένοι περνοῦν ἀπὸ τὴν
Καρίδαν, καὶ δύσκολα λη-
σμονεῖ κανένας τὰ μου-
τρά των .. ὅμα τὰ ἰδῇ,
ἔστω καὶ μίαν φοράν.

— Μήπως τυχὸν με
ἀπαντήσατε εἰς τὸν Ἀ-
γιον Φερνάνδον ; ἡρώτη-
σεν ὁ Ἰσπανός.

— Πιθανόν ... πρὸ πό-
σου καιροῦ ἦσαν ἐκεῖ ;

— Πρὸ ... τριῶν ἐβδο-
μάδων.

— Ἀ, μπᾶ ! μπᾶ ! ..
ἔχω τοῦλάχιστον δυὸ χρό-
νια νὰ πάγω εἰς τὸν Ἀ-
γιον Φερνάνδον.

— Τότε κάμνετε λά-
θος ... δέν με εἶδατε πο-
τέ ... γιατί πρώτη μου
φορὰ ταξειδεύω 'ςτὸν Ἀ-
νω Ὀρενόκον ! ἀπεκρίθη

ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ὑπεδείκνυνον ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ συλλαμβάνη τοὺς πτύοντας. Ἄ εἰδὼ δὲν εἴμεθα ἀκόμη τόσον πολιτισμένοι! Ὑπάρχουν ἄλλα, πολὺ βαρύτερα ἀπὸ τὸ πτύσιμον, τὰ ὅποια μόνον κατ' ὄνομα ἀπαγορεύει ἡ Ἀστυνομία. Ἄλλου, ἂν ἀνοίξετε αἴφνης τὸ παράθυρόν σας καὶ πετάξετε εἰς τὸν δρόμον ἕστω καὶ ἓνα φάκελον σχισμένον, ἀμέσως θάναδῃ ἐπάνω ὁ ἀστυφύλαξ καὶ θὰ σας βάλῃ νὰ πληρώσετε πρόστιμον. Ἐδῶ εἴμπορεῖτε νὰ πετάξετε ὅλον τὸ καλὰ τῶν σκουπιδιῶν εἰς τὸν δρόμον, χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῇ κανεὶς. Βλέπετε ὅτι ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς δημοσίας καθαριότητος, εἴμεθα πολὺ ὀπίσω. Ἀλλὰ

μήπως ἡ ἀπαγόρευσις τῆς Ἀστυνομίας μόνον κάμνει τοὺς ἀνθρώπους καλοὺς; Τοὺς κάμνει ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἰδίας τῶν συνειδήσεως. Καὶ ὅπως ὑπάρχουν καὶ ἐδῶ ἄνθρωποι καλοὶ, οἱ ὅποιοι δὲν λερώνουν τὰ πεζοδρόμια, καὶ δὲν καταστρέφουν τὰ δένδρα, καὶ δὲν φωνάζουν εἰς τὸν δρόμον, καὶ δὲν σκοτώνουν τὰ χελιδόνια, — οὕτως ὑπάρχουν καὶ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι θεωροῦν ἀπρεπὲς τὸ νὰ πτύσουν ἄλλου, παρὰ εἰς τὸ μανδύλιν των. Καὶ αὐτοὺς ἀξίζει νὰ τοὺς μιμηθῇ κανεὶς, τώρα μάλιστα ποὺ ἀπεδείχθη ὅτι τὸ πτύσιμον ἔχει πολλάκις τόσον κακὰς συνέπειας.

Σὰς ἀσπάζομαι,

ΦΑΙΔΩΝ

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ;

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ο ΚΥΡΙΟΣ Καλοθερίμενος, ἔχει συνέντευξιν μετ' ἑνὸς φίλου του κ. Ἀθώρητον εἰς τὸν Κήπον τοῦ Κλαυθμῶνος.

Πηγαίνει τὴν ὥρισμένην ὥραν, ἀλλὰ δὲν τὸν εὐρίσκει. Περιμένει, τίποτε.

— Περὶεργον πρᾶγμα! λέγει. Καὶ ὅμως ὁ φίλος μου κ. Ἀθώρητος εἶνε πάντοτε ἀκριβέστατος εἰς τὰς συνεντεύξεις του!

— Κούκου! ἀκούγεται ἔξαφνα.

— Μπᾶ!.. ἡ φωνὴ τοῦ κ. Ἀθώρητου. Κάπου ἐκρύβη... γὰρ νὰ μου κάμῃ ἐκπληξί;... Μὰ πού νὰ εἶνε;... πού;...

Δηλωσθε, Αἱ Μαγικαὶ Εἰκόνες ὑπάγονται εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ο ΑΝΕΨΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)

— Ἄ! ἀνέκραξεν ὁ ἐκκλησιάρχης, τρέχω νὰ εἰδοποιήσω τὸν Δὸν Ὀνοράτον Μὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι εἶδες καλὰ;

— Βεβαίωτατος, ἀδελφε Τιμέθεε. Εἴμπορεῖς νὰ ἀναγγεῖλῃς ἀσφαλῶς ὅτι μὰς ἔρχονται ξένοι ἐπίσημοι.

Τῶντοι, οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ δοκίμου δὲν ἠπατήθησαν. Ὁ ὀλυσιδωτὸς θώραξ καὶ τὸ λοφίον, τὰ ὅποια διέκρινεν ἀπὸ τὴν μακρὰν, ἐφέροντο ὑφ' ἑνὸς τῶν ἀνδρειοτέρων Ἱπποτῶν τῆς Γαλλίας, τοῦ κυρίου Γασπάρου Δ' Ἀνδοάν. Εὐθυτενὴς ἐπὶ τοῦ ἐπιπλίου, συνεκράτει ὅπως δῆποτε τὸ βῆμα τοῦ ἵππου του, φοβούμενος μὴ ἀπομακρυνθῇ πολὺ ἀπὸ τὸν συνταξιδιώτην του, παχὺν ἄνθρωπον τυλιγμένον μ' ἐπανωφόριον ἀκαδημαϊκόν, καὶ βαρύνοντα διὰ τοῦ τεραστίου του ὄγκου τὸν δυστυχῆ του ἡμίονον.

Ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀνθρώπων ἦτο καταφανής. Ὁ ἓνας εὐρωστος καὶ εὐκίνητος, παρὰ τὴν ὥριμον ἡδὴ ἡλικίαν του καὶ τὰς οὐλὰς τοῦ ἰσχνοῦ του προσώπου μὲ τὸ πολέμικόν ἐνεῖ-

νο ὕψος· ὁ ἄλλος δυσκίνητος καὶ ἄκαμπτos, αἰωνίως παραπονούμενος διὰ κούρασιν, μεθ' ὅλον τὸ ἀνθηρόν του χρῶμα καὶ τὸ ὀλοστρόγγυλον ὡς πανσέληνος πρόσωπόν του, τὸ εἰρηνικώτατον.

— Ἀγαπητέ μου Ὁρδερίκε Γουλιέρμε, ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέμα τῶν βασιλίων σου! εἶπεν ὁ Ἱππότης τὴν πρωΐαν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, δεικνύων τοὺς τοίχους τοῦ Μοναστηρίου τῆς Βουλβόννης, τὸ ὅποτον ἀνεφάνη ἐπιτέλους μετὰ τριῶν ἐβδομάδων ἐπίπονον ταξίδιον.

— Φεῦ! ἀνέκραξε διὰ θρηνηδῶδες φωνῆς ὁ κύριος Ὁρδερίκος· ὅσο συλλογίζομαι καὶ τὴν ἐπιστροφὴν... ποῦ θὰ καταπιῶμε πάλιν ὅλην τὴν σκόνην τῶν δρόμων ἀπὸ ἐδῶ ἕως εἰς τὴν Βλαισίαν!

Γέλωτες μὲν συγχατούμενοι καὶ ψιθυρισμοὶ χλευαστικοὶ διέδραμον τὰς τάξεις τῶν ἱπποκόμων, τῶν ὑπηρέτων καὶ τῶν δορυφόρων, οἱ ὅποιοι ἀπετέλουν τὴν συνοδείαν καὶ ἠκολούθουν ἐκ τοῦ πλησίον τὸν Ἱππότην Δ' Ἀνδοάν καὶ τὸν κύριον Ὁρδερίκον.

Ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν καταδέχθη νὰ στρέψῃ τὴν κεφαλὴν, διὰ νὰ τοὺς ἐπιπλήξῃ. Περιεφρόνει ἀπὸ καρδίας τὸν τα-

πεινὸν συρφετὸν τῶν ἀκολούθων, ὁ κύριος Ὁρδερίκος, ὁ διδάκτωρ καὶ καθηγητῆς τοῦ περιφήμου Πανεπιστημίου τῆς Αὐρηλίας! Ἀλλ' ἂν ἐμεινεν ἀδιάφορος πρὸς τοὺς σαρκασμοὺς τῶν ταπεινῶν, ἐπειράχθη ὅμως πολὺ ὅταν εἶδεν, ὅτι ἡ γενικὴ ἱλαρότης κατενίκησε καὶ τὴν συνήθη κατῆφειαν τοῦ εὐγενούς του συνοδοιπόρου, καὶ ὅτι ἀκούσιος γέλως ἐπτύχασε τὰς οὐλὰς, αἱ ὅποια ἐκάλυπτον τὸ πρόσωπον τοῦ ἱππότη Δ' Ἀνδοάν.

— Σιωπὴ σεῖς! καὶ νὰ μὴ πλησιάζετε τόσο πολὺ! εἶπεν ὁ Ἱππότης, μόλις ἀντελείφθη τὴν δυσἀρέσκειαν τοῦ σοφοῦ ἀνδρός.

— Κύριε Ὁρδερίκε, προσέθεσεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν συνοδοιπὸρον του, σὰς παρακαλῶ πολὺ νὰ με συγχωρήσετε, ἐν ὀνόματι τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς προσεφέραμεν ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ταξιδίου...

— Μεγάλῃ εὐγένειᾳ ἐν μέρους σας, κύριε Ἱππότη, ἀπεκρίθη ὁ Ὁρδερίκος βήχων, καὶ... μεγάλη ἡ εὐγένειά σας... γκούχ! γκούχ!... νὰ ἐμιμῇτε περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν μου. Γκούχ! γκούχ!... Ἡξεύρω πολὺ καλά, ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ταξιδίου... γκούχ! γκούχ!... ὑπῆρξα διὰ σὰς βάρους... γκούχ!... βαρύτερον καὶ ἀπὸ τὰ κιβώτια ποῦ ἔχομεν φορτώσει εἰς τὰ μουλάρια τῆς ὀπισθοφυλακῆς, καὶ ποῦ εἶνε γεμάτα ἀπὸ τὰ δῶρα, τὰ ὅποια ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, Λουδοβίκος ὁ δωδέκατος, στέλλει εἰς τὸν γαμβρόν του, τὸν ἄρχοντα Ἱπποκόμητα τῆς Ναρβόννης.

— Ὁχι δά! ἀπήντησεν ὁ Ἱππότης· βλέπω ὅτι εἰσθε θυμωμένοι ἀκόμη ποῦ ἐγέλασα, εἰδὲν δὲν θὰ ὠνομάζετε βάρους δι' ἐμὲ τὴν συντροφίαν ἐνὸς τῶν σοφωτέρων ἀνδρῶν τοῦ βασιλείου, ἡ ὁποία μ' ἔκαμε πραγματικῶς νὰ μὴ αἰσθανθῶ τὸ μακρὸς τοῦ ταξιδίου μου. Σὰς ἐπαναλαμβάνω, κύριε Ὁρδερίκε, ἐπὶ εὐχαριστήθην καὶ ὠφελήθην συγχρόνως. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι μοὶ ὑπενθυμίσατε ὀλόκληρον τὸ παρελθὸν τῆς ἀγαπητῆς μας Γαλλίας, τὸ ὅποτον ὅπως δῆποτε ἐγνώριζα, μοὶ διηγήθητε ἐξ ἄλλου τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρώμης, τὰ πολέμικα κατωρθώματα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Σκηπτῶνος τοῦ Ἀφρικανοῦ καὶ τοῦ Ἀννίβα ἐκείνου τοῦ Καρχηδονίου, ὁ ὅποιος ὑπερέβη τὰς Ἀλπεῖς πολὺ πρὸ τοῦ Βασιλείου μας Λουδοβίκου τοῦ Δωδεκάτου. Κατόπιν ὅλων αὐτῶν, ὀφείλετε νὰ ὁμολογήσετε ὅτι ἡ συντροφία σας κάθε ἄλλο μοῦ ἦτο παρὰ ὀχληρά.

Τὸ τὰ ἐγκώμια τοῦ Ἱππότη, ἡ σκυθρωπὴ μορφή τοῦ σοφοῦ κυρίου Ὁρδερίκου ἤρχισεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ φαιδρύνεται. Καὶ ὅταν εἶδεν εἰς τὸν ὀρίζοντα τῆς πεδιάδος τὰ Πυρηναῖα, οὕτως ἡ προσεφώνησε τὴν μεγαλοπρεπεῆ ὁροσειρὰν μὲ τὰς χιονοσκεπεῖς κορυφάς:

— Χαίρετε Πυρηναῖα ὄρη! Δὲν ἤξευρα ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου θὰ εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ σας θαυμάσουν μίαν ἡμέραν, ὅταν ἐμάνθανα τὴν ἐνδοξὴν ἱστορίαν σας!

Καὶ μετὰ τὸ προοίμιον τοῦτο, τὸ ὅποτον ἀπήγγειλεν ἐξάγων τὸν γουνωτὸν σκουφόν του καὶ τείνων αὐτὸν πρὸς τὸν ὀρίζοντα, ὁ σοφὸς Ὁρδερίκος ἤρχισε νὰ διηγῆται πρὸς τὸν ἱππότην ὅλην τὴν ἱστορίαν τῶν Πυρηναίων, λεπτομερῶς, ἀπὸ τοῦ μύθου τοῦ Ἡρακλέους καὶ τῆς νύμφης Πυρήνης, μέχρι τῆς τελευταίας Σταυροφορίας. Καὶ ἄρ' οὐ τέλειωσε τὴν διάλεξιν, εἶπεν ἐν ἐπιλόγῃ:

— Καὶ ἀπόδειξις ὅτι οἶς σέβομαι, ἐνδοξα ὄρη, εἶνε ὅτι δὲν θὰ σας ἴδω ἐκ τοῦ πλησίον. Οὐτε ἐν βῆμα ἐπιπλέον δὲν θὰ κάμω πρὸς τὰς ἀκρίας σας ἐρημίας, ἄρ' οὐ τελειώσω τὴν ἀποστολήν μου. Τὸ ὄρκισμα εἰς τὴν...

— Μὴν ὀρκίζεσθε, κύριε Ὁρδερίκε, διέκοψεν ὁ Ἱππότης Δ' Ἀνδοάν, διότι εἴμπορεῖ νὰ ἀναγκασθῇ νὰ θετήσῃ τὸν ὄρκον σας...

— Ἀπὸ ποῖον;

— Ἀπὸ τὰς περιστάσεις. Ὅταν ἐμάθαμεν, εἰς τὴν Ναρβόννην, ὅτι ὁ ὑποκόμης Ἰωάννης ἀνεχώρησε διὰ τὸ Βέρναξον, τὴν θερνὴν του διαμονῆς, ἐνθυμίσθητε ποῦ μὰς εἶπαν, ὅτι ὑπῆρχεν ἐλπίς νὰ τὸν συαντήσωμεν εἰς τὴν Μονὴν τῆς Βουλβόννης, ὅπου συνεθίζει νὰ σταμεύῃ ὁ λίγας ἡμέρας. Μὰς εἶπαν ἐπίσης, ὅτι οἱ καλόγηροι θὰ μὰς ἐδίδαν κανένα ὀδηγόν, διὰ νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸ ταξίδιον μας πρὸς τὸ Βέρναξον, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν θὰ εὐρίσκαμεν τὸν ὑποκόμητα Ἰωάννην εἰς τὴν Βουλβόννην. Δι' αὐτὸ δὲν σας ἔφησα νὰ προσφέρετε τὸν ὄρκον, ὁ ὁποῖος θὰ σας ἡμποδίζε νὰ προχωρήσετε πέραν τῆς πεδιάδος τῆς Μαξέρης, καὶ θὰ πεστέ-ρει τὸν ὑποκόμητα τοῦ πολυτιμοτέρου δώρου, ἐξ ὅσων τῷ στέλλει ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας δι' ἐμοῦ.

— Εὐχαριστῶ πολὺ, διὰ τὸ φιλοφρόνημα, κύριε Ἱππότη, ἀπεκρίθη ὁ Ὁρδερίκος. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἤξευρετε, ὁ βασιλεὺς μὲ προτείνει ἀπλῶς ὡς παιδαγωγὸν τοῦ ἀνεψιοῦ του, τοῦ κυρίου μου Γαστωνος Δεφῶ, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ μ' ἐπιβάλλῃ, ὅπως θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα. Ἡ ἀδελφότης αὕτη μ' ἔκαμε νὰ μουρμουρίζω εἰς ὅλον τὸ ταξίδι. Φαντασθῆτε νὰ φάνη κανεὶς τὴν ἑδραν τοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Αὐρηλίας, τὴν κατοικίαν του, τὴν ἀνείν του, καὶ νὰ ὑποβάλλεται εἰς τόσοις κόπους, διὰ νὰ τὸν στείλουν ἴσως ὀπίσω... Συμβαίνει δὲ καὶ ἓνα ἄλλο, τὸ ὅποτον βέβαια γνωρίζετε. Ἡ βασίλισσα Ἀννα, ἡ χαριτέβρυτος κυρία μας, ὑποστηρίζει ὅσον εἴμπορεῖ τοὺς εὐπατρίδας τῆς Βρετάνης, τοὺς φυσικοὺς τῆς ὑπάρχουσας, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ τοὺς βλῇ εἰς τὰ ὑψηλότερα ἀξιώματα τοῦ Βασιλείου. Αὐτὸ ἐπεβράδυνεν ὡς τώρα τὴν ἐκδήλωσιν τῶν ἀγαθῶν

διαθέσεων τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου πρὸς τὸν ὑποκόμητα τῆς Ναρβόννης. Ἀλλὰ καὶ τώρα ἀκόμη, ποῦ ἡ αὐλὴ ἀπεφάσισε χάριν τῆς ἰδίας τῆς ἀξιοπροσέπειας, νὰ πο-καταστήσῃ εἰς τὴν ἡγεμονικὴν τῶν θείων τὰ τέκνα τοῦ ὑποκόμητος, ὑπάρχει τόση προκατάληψις ἐναντίον αὐτῶν, ὥστε εἴμαι εἰδικῶς ἐπιφορτισμένος νὰ σπουδάσω τὸν χαρακτήρα, τὸ ἥθος καὶ τὰς ἐξείας τοῦ κυρίου μου Γαστωνος, καὶ νὰ ὑποβάλω περὶ τούτου λεπτομερῆ ἀναφορὰν πρὸς τὸν βασιλεῖα καὶ τὴν βασίλισσαν. Θέλω νὰ εἶπω, ὅτι ὀλίγον μὲ μέλει ἐπιτέλους ἂν θὰ με δεχθῶν ὡς παιδαγωγόν ἢ ὄχι, ἢ ἂν θὰ με κρίνουν καλῶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἄρ' οὐ ὑπὸ τῇ μετρίῳφρονῃ αὐτῇ ἀκαδημαϊκῇ στολῇ, ἐγὼ εἴμαι παραγματικῶς ὁ κριτής.

— Καλὰ, καλὰ, ἀπεκρίθη ἀνυπομό-νως ὁ Ἱππότης Δ' Ἀνδοάν... Ἰδοῦ, ἐπλησιάζαμεν εἰς τὸν πυλῶνα τοῦ Μοναστηρίου, καὶ βλέπω τοὺς καλογῆρους

«Τὶ τρέχει, ὁδελφε Βικτωρίνε;» (Σελ. 250, στήλ. α'.)

μὲ τὰ λευκὰ ράσα ποῦ παρατάσσονται εἰς τὴν αὐλήν, διὰ νὰ ὑποδεχθῶν τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας. Τώρα θὰ σας δώσω μίαν συμβουλὴν εἰς ἀντάλλαγμα τῆς πρὸς ἐμὲ ἐμπιστοσύνης σας, κύριε Ὁρδερίκε: Εὐρισκόμεθα εἰς τὴν χώραν τοῦ ὑποκόμητος. Μὴ εἰπῇτε εἰς κανένα, μὴ καυχῆθῃτε ποτὲ ὅτι ἔρχεσθε ἐδῶ ὡς κριτῆς τοῦ Γαστωνος ἢ οἰοῦδῃποτε ἄλλου. Μὴ φανερώσετε, ὅτι εἰσθε ἐπιφορτισμένος νὰ ὑποβάλλετε ἀναφοράν. Οἱ ἄνθρωποι ἐδῶ εἶνε ὑπερήφανοι, ἀγαποῦν τοὺς ἄρχοντας των, καὶ θὰ ἐθεώρουν ὡς προσβλητικὴν τὴν ἀποστολήν σας. Ὅσον δι' ἐμὲ, σὰς ὑπόσχομαι ὅτι θὰ λησμονήσω ὅτι μοῦ εἶπατε καὶ ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦσα νὰ γνωρίζω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Θῦμα τῆς ἐθιμοταξίας. — Ὁρισμὸς τῶν ἀληθινῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. — Τὰ κατωρθώματα τοῦ Ἰωδῆνου.

Ὅσον σεβαστὴ καὶ ἂν ἦτο, καὶ εἰς τὴν μακρυνὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν, ἡ λευκὴ σημαία τῆς Γαλλίας μὲ τὰ τρία κρίνα, ἐν τούτοις ἡ ἐθιμοτυπία τῆς Βουλβόννης ἀπηγόρευεν εἰς τὸν Ἡγούμενον νὰ ὑποδέχεται αὐτοπροσώπως τὸν βασιλικὸν ἀπεσταλμένον, ἐκτὸς ἂν οὗτος ἦτο μέλος τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Διὰ τοῦτο μόνον ὁ Ἀνθηγούμενος, δηλαδὴ ὁ δευτέρος Ἡγούμενος, ὑπεδέχθη τὸν Ἱππότην Δ' Ἀνδοάν καὶ τὸν σύντροφόν του, καὶ τοὺς ὠδήγησεν εἰς τὸν ξενῶνα. Κύριοι, ὑπηρετῶν καὶ δορυφόροι ἔτυχον ἀφθόνων περιποιήσεων, ἕκαστος ἀναλόγως τῆς θέσεώς του καὶ τῶν ὀρεξίων του.

Ἐν ᾧ οἱ ξένοι συνήρχοντο καὶ ἀνεπαύοντο οὕτως ἀπὸ τοὺς κόπους τοῦ τα-

ξιδίου, ὁ δὸν Ὀνοράτος, κλεισμένος εἰς τὸ δωμάτιόν του, δέσμιος τῆς ἐθιμοτυπίας, ἐστενοχωρεῖτο τὰ μέγιστα, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάγῃ νὰ συνομιλήσῃ μὲ τοὺς εὐγενεῖς ταξιδιώτας καὶ νὰ μάθῃ τὸν σκοπὸν τοῦ ταξιδίου του, καὶ μόνον ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ Ἰωδῆνου τὸν ἔκαμε κάπως νὰ λησμονήσῃ τὴν στενοχωρίαν του.

Φθάσας εἰς τὸ Μοναστήριον ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τῆς συνοδείας, καὶ ἀπὸ ἄλλην διεύθυνσιν ἐννοεῖται, ὁ Ἰωδῆνος ἐφρόντισε πρῶτα νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸν ἵππον του εἰς τὸν ἰδιαιτέρον σταῦλον τοῦ Ἡγουμένου, καὶ ἐκεῖθεν ἔτρεξεν εὐθὺς εἰς τὸ Ἡγουμενεῖον, διὰ νὰ εὕρῃ τὸν γηραιὸν του φίλον. Ἐκεῖ τῷ διηγήθη τόσον ὥρατα καὶ περιεργὰ πρᾶγματα, καὶ τὸν διεσκέδασε

τόσον πολύ, ώστε όταν έσηκώθη δια νάποχαίρεισιν, ο Ήγούμενος τόν εκράτησε.

— Μή φύγης ακόμη, τῷ εἶπε. "Εχω νά σου κάμω χιλιάς ἐρωτήσεις. Θέλω νά μου διηγηθῇς λεπτομερῶς πῶς ἀπήντησες τόν μαυριτανικόν αὐτόν ἴππον, τόν πολύτιμον. πού ονομάζεται Κεραυνός, καί νά μου δείξης πάλι τήν περιγραφήν τῆς γενεαλογίας του, μολονότι δέν ἐννοῶ περισσότερο ἀπό ἐσέ τὰ ἀραβικά.

Τήν στιγμήν ἐκείνην ὁ διάλογος διεκόπη, διότι ἀπροσδοκῆτως εἰσῆλθεν ὁ Ἀνθηγοῦμενος.

— Τί τρέχει, ἀδελφε Βικτωρίνε; ἡρώτησεν ὁ δὲν Ὀνοράτος.

— Δέν θά ἐλάμβαναι τὸ θάρρος νά σας ἐνοχλήσω, Αἰδεσιμώτατε πάτερ, ἀπεκρίθη ὁ Ἀνθηγοῦμενος, ἂν δέν εἶχα νά σας

διαβιβάσω μίαν αἴτησιν τῶν ξένων σας. — Ἀ, ναι... ἀλήθεια... τοὺς εἶχα ξεχάσει ὁλωσδιόλου. Τί θέλουν ἀπὸ ἐμέ;

("Ἐπειτα συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ (Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ S. Blandy)

ΜΙΑ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Ἀπὸ τὰ σημερινὰ πρόσωπα τῆς Εὐρώπης, φαίνεται ὅτι ὁ Πάπας ἐνοχλεῖται περισσότερο ἀπὸ τοὺς ζωγράφους. Ὀλόκληροι φάλαγγες παρουσιάζονται καθ' ἐκάστην εἰς τὸ Βατικανόν, διὰ ναντιγράψουν τὰ εὐγενῆ χαρακτηριστικά τοῦ Ἀγίου Πατρός... ὁ ὁποῖος συγκατανεύει πάντοτε μετὰ πολλὴν καλωσύνην καὶ εὐγένειαν.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων, παρουσιάσθη τώρα ἐσχάτως καὶ ἓνας ζωγράφος νεαρῶτατος,

σχεδὸν παιδάριον, τὸν ὁποῖον ὁ Πάπας ἐδέχθη, καί μετ' ἰώθειον ἀληθῶς ὑπομονὴν ἐκάθησε διὰ νά τον ἀπεικονίσῃ.

Ἡ εἰκὼν ἐτελείωσεν, ἀλλ' ἀτυχῶστα. Ποτὲ δὲν θά ἐφαντάζετο ὁ βλέπων αὐτήν, ὅτι παρίστανε τὸν Λέοντα Π'... Φαίνεται ὅτι καὶ ὁ ζωγράφος συνήσθην τὴν ἀτέλειάν τῆς, καὶ διὰ νά τῆς δώσῃ ἄξιαν, τὴν ὁποίαν εἰς μάτην θά ἐζήτει ἀπὸ τὸν χρωστήρᾶ του, παρεκάλεσε τὸν Πάπαν νά γράψῃ κάτωθεν αὐτῆς ὀλίγας λέξεις, καὶ ἐν ῥητὸν ἀπὸ τὴν Παλαιὰν Γραφήν ἢ ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Πάπας τότε ἐπῆρε τὴν γραφίδα καὶ μετὰ τὴν ἐγγραφὴν διὰ τρεμύσεως χειρὸς τὴν φράσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς μαθητάς του, εἰς τὴν ὁλόκλησαν τῆς Καπερναούμ:

«Μὴ φοβεῖσθε! εἰμαι ἐγώ.»

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΗ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ» ΕΞΑΝΤΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΤΙΜΩΝΤΑΙ

Ἐκ τῶν τόμων τῆς Α' Περιόδου τῆς Διαπλάσεως (1879-1893) ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν ὀλιγώτερα σχετικῶς ἀντίτυπα, πωλοῦνται εἰς τὴν ἀρχικὴν των τιμὴν, ἥτοι πρὸς φρ. 2,50 ἑκαστος. Ἐκεῖνοι δὲ ἐκ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν περισσότερα ἀντίτυπα, εἶχον ὑποτιμηθῇ καὶ ἐπωλοῦντο πρὸς 1 φρ. ἑκαστος.

Ἀπὸ σήμερον ὅμως, ὅσοι ἐκ τῶν τόμων τούτων ἤρχισαν ἤδη νά ἐξαντλοῦνται, ἀνατιμῶνται. Οἱ οὕτως ἀνατιμώμενοι τόμοι τῆς Α' Περιόδου, πρὸς τὸ παρὸν εἶνε:

ὁ 9^{ος} καὶ ὁ 24^{ος}

οἱ ὁποῖοι τοῦ λοιποῦ θά πωλοῦνται, ὅχι πλέον πρὸς 1 φρ., ἀλλὰ πρὸς φρ. 2,30 ἑκαστος.

Ἐκ τῶν τόμων τῆς Β' Περιόδου (1894 καὶ ἐντεῦθεν) οἱ 22 πρώτοι εἶχον ὑποτιμηθῇ, καὶ ἀντὶ φρ. 7 ἐτιμῶντο μόνον φρ. 3 ἑκαστος. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν τόμων τούτων

Ὁ Τόμος τοῦ 1899

ἐπειδὴ ἤρχισε νά ἐξαντλῇται, ἀνατιμᾶται, καὶ τοῦ λοιποῦ θά πωλῇται εἰς τὴν ἀρχικὴν του τιμὴν, ἥτοι φρ. 7 (καὶ ὅχι πλέον φρ. 3 ὅπως μέχρι τοῦδε.)

Συμφώνως πρὸς τὰνωτέρω, ἀπὸ σήμερον, τὸ τιμολόγιον τῶν τόμων τῆς «Διαπλάσεως» τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

ΤΗΣ Α' ΠΕΡΙΟΔΟΥ: Πρὸς φρ. 2,50 οἱ ἐξῆς τόμοι: 1ος, 3ος, 8ος, 9ος, 12ος, 13ος, 14ος, καὶ 24ος. — Πρὸς φρ. 1 (ταχυδρομικῶς φρ. 1,10) οἱ ἐξῆς τόμοι: 4ος, 5ος, 6ος, 7ος, 11ος, 15ος, 16ος, 17ος, 18ος, 19ος, 20ος, 21ος, 22ος καὶ 23ος. — Πρὸς φρ. 10 ὁ 10ος τόμος. (Ὁ 2ος εἶνε πρὸ πολλοῦ ἐξηνητημένος.)

Σημειώσεις. Οἱ τόμοι τῆς Α' Περιόδου πωλοῦνται καὶ χρυσόδετοι ἀνὰ δύο, ὁ 3ος μετὰ τὸν 4ον, ὁ 5ος μετὰ τὸν 6ον καὶ καθεξῆς. Εἰς τὴν τιμὴν τῶν δύο τόμων ἐκάστης διάδος, προστίθενται καὶ φρ. 3 διὰ τὸ δέσιμον.

ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ: Πρὸς φρ. 3 ἑκαστος (χρυσόδετος φρ. 6) τοῦ 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898. — Πρὸς φρ. 7 ἑκαστος (χρυσόδετος φρ. 10) οἱ τόμοι τοῦ 1899 καὶ 1900.

Ἐπειδὴ κατόπι θάνατιμῆθουν καὶ ἄλλοι τόμοι ἐκ τῶν μᾶλλον ζητούμενων (Α' καὶ Β' Περιόδου) οἱ συνδρομηταὶ μας ἄς ἐπωφεληθῶν τῆς εὐκαιρίας, διὰ νά ἀποκτήσουν ὅσων τὸ δυνατόν περισσότερους τόμους εὐθηνούς. Ἀργότερ, τοὺς προειδοποιούμεν, δέν θά εὐρίσκουν παρὰ τόμους πωλουμένους εἰς τὴν ἀρχικὴν των τιμὴν, ἢ ὑπερτιμημένους.

Πόσον οἱ τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» εἶνε ὠραῖοι καὶ διασκεδαστικοί, εἶνε περὶ τὸν νά εἴπωμεν. Τὸ γνωρίζουν καλλιστα ὅλοι οἱ συνδρομηταὶ μας, οἱ ὁποῖοι ἀγορῶν ἐκάστοτε, προπάντων τώρα τὰς διακοπὰς, καὶ διέρχονται μετ' αὐτοῦ ὥρας τερπνοτάτας.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐναι ἄνθρωπος, διακρινόμενος διὰ τὸ μέγεθος τῆς μύτης του, βγάζει τὸ μανδύλιν του νά την σκουπίσῃ.

Καὶ ὁ Τότης:

— Δός μου, καίμενε, νά σοῦ τὴν σκουπίσω ἐγώ. Εἶμαι πιὸ σιμά.

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Κεραυνοῦ.

Εἰς τὰς ἐξετάσεις:

Ὁ Λιδόσκαιος: — Γραῖα, τὸ ἀρσενικόν; Ὁ Μαθητὴς (μετὰ πολλὴν σκέψιν): — Γραῖος!

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Παραδεισίου Πηροῦ.

Ὁ μικρὸς Λεωνίδας: — Μαμά, θά μου κάμῃς τὴ χάρι νά με ἀφίσῃ; νά πάρω ἐκεῖνον τὸ κομμάτι τῆς σοκολάτας... καὶ σοῦ ὑπόσχομαι ὅτι θά εἶμαι πολὺ πρόνιμος.

Ἡ μὰμ: — Ἐ, ἂν οὐ μού το ὑπόσχεσαι... πήγαινε νά το πάρῃς.

Ἄλλ' ὁ μικρὸς δέν κινεῖται.

Ἡ μὰμ: — Διὰτὶ δέν πηγαίνεις, παιδί μου; Ὁ μικρὸς Λεωνίδας: — Ὡ μαμά, δέν ἀξίζει τὸν κόπο... τὸ εἶχα φάγῃ πρὸ πολλοῦ!!!

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ τῆς Ὁμιλίας

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΤΗΝ παρελθούσαν Κυριακὴν, 26 Ἰουνίου, ἡ Ἀγία Βασιλικὴ Ἐκκλησία, ὁ μικρὸς Βασιλειῶν Χριστοφόρος, ἐν Πετροπολὶ εὐρισκόμενος, μετὰ τῆς σεπτῆς Του Μητρος, ἐώρασε τὰ εὐτυχεῖα Του γενέθλιον. Ἡ Διάπλασις, τὴν ὁποίαν τιμᾷ διὰ τῆς ἀγάπης Του ὁ βασιλικὸς συνδρομητὴς, ἀπευθύνει πρὸς αὐτὸν εὐλόγησιν καὶ ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχαιρέστας τῆς εὐχίας.

Διόσκουροι, δεκτὸν τὸ ψευδώνυμόν σας, βλέπετε ὅτι δέν ἐξέλεξα καὶ ἐν ἀπὸ τὰ προτιμώμενα, διότι αὐτὸ, τὸ ὁποῖον εἶχατε παραπεταμένον, ἦτο τὸ ὠραιότερον καὶ καταλλήλοτον διὰ δύο, καὶ τὴν ἐξῆς πολὺ εἰς τοὺς φίλους μας. Νὰ ἰδοῦμεν τώρα ποῖος θά εἶνε ὁ Κάτωρ, καὶ ποῖος ὁ Πολυδεύκης.

Ἡ δὲ τῆς Θαλάσσης [ΕΕ] διὰ τὴν ὠρίαν περιγραφὴν τῶν ταξιδίων, μετὰ τὰς τῶν τυπογραφικῶν καὶ ἱστορικῶν πληροφορίας. Σὲ βεβαῶν ὅτι πολὺ μετ' εὐχαρίστησιν. Ἀλλὰ τί κρίμα νά μὴν πᾶς καὶ εἰς τὸ Παρίσι, νά συναντήσῃ τὸν Ἀνανίαν. Θά τον ἐπρόφθαινε ὅμως, διότι, ξέυρεις, ἐγύρισε πρὸ πολλοῦ.

Τί χαριτωμένη ἐπιστολή, Μαῦρο Σύννεφο [ΕΕΕ] Διόλου δέν ἠράνθη τὴν ἀνάγκην νά ἐπαρμώσω τὴν συναγὴν σου, καὶ τὴν ἀνέγνωσα χωρὶς διακοπῆς. Πότα εὖμορον πρᾶγμα μού διηγείσαι. Περισσότερον μού ἤρεσεν ἡ ἱστορία τῆς πτωχῆς ἐκείνης γυναίκος, ἡ ὁποία ἀπὸ δεκαετῶ χρόνων φορεῖ ἄδρικὰ καὶ ἐργάζεται ὡς ἀνὴρ διὰ νά κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Καὶ ἡ Γεργία Σάνδρη, ἡ διάσημος συγγραφεῖς, ἔκαμε κατὰ τὸ ἴδιον μετὰ τὴν διαφύλαξιν ὅπως ἐκεῖνη ἐργάζετο διὰ τῆς γραφίδος, καὶ δὲ ἀνδρικὰ φορέματα τὰ ἔβαλε δι' ὀλίγον καιρὸν χάριν οἰκονομίας καὶ ἀνέσεως.

Μετὰ τὴν ἐκδοσὴν πολλῶν, Συμμετοχῶν [Ε], τὸ ἀνέκδοτον τοῦ Ἀστερολογίου. Ἡ ἰδέα τῆς ἐκδόσεως περιόδιον διὰ μεγάλου: ὅχι μόνον δέν ἐγκατελείβη, ἀλλὰ καὶ μελετᾶται συντόμως. Πολὺ γρήγορα, ἐπὶ τῶν, θανατηφόρων τὸ πότισμα τῶν μελετῶν αὐτῶν, τὸ ὁποῖον θά εἶνε... ἡ Ἀγγελία. Ἀλήθεια, σὲ συγχάρω διὰ τὸ ἀνοιχτὸν καὶ καθαρὸν γράψιμόν σου πῶσον μετ' ἀνακουφίσε! ἂν δέν εἴνε δυνατόν νά γράφωμεν ἔτσι ὅλοι οἱ φίλοι μου...

Βασιλεῦ τῶν Ναυτῶν, ἀνέγνωσα, καὶ τὰ νέα ἔργα καὶ τὰ ἤδη ὠριμάτα. Εἶδα ὅτι σκοπεύεις νά ἐκδώσῃς τὸ πρῶτόν σου βιβλίον. Ὅχι, ἀκόμη, εἶνε ἐν ὄψει. Παρίμενε, δέν χάνει; τίποτε. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νά ἐκδώσουν τὸ πρῶτόν βιβλίον των, τὸ μετ' ἐνότητος... ἀπὸ τὸ δεύτερον. Περὶ τοῦ Λαογραφικοῦ Διαγωνισμοῦ σὲ πληροφορῶ ὅτι τὰ ἔργα (ὁράματα βυζαντινῆς ὑποθέσεως, καὶ κομωδίας σύγχρονοι) εἶνε δεκάτ' ἔως τεσσαρὰ ἰανουαρίου καὶ ἔως χρόνον. Στέλλονται πρὸς τὸν κ. Πρὸ ταντὶν τοῦ Πανεπιστημίου ἀνωτάτου, συνοδευόμενα ὑπὸ κλειστοῦ φακέλλου φέροντος ἐντὸς τοῦ ὀνόματος τοῦ συγγραφέως καὶ ἔξωθεν ἐν ῥητὸν διακριτικόν, τὸ ὁποῖον τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ χειρογράφου.

Νὰ καὶ ἡ Προσκλητικὴ Πατρίς, ἡ ὁποία ἐξῆς πηγεῖ εἰς τὰς πέντε τὸ πρωί, διὰ νά προσφάσῃ νά μεν γράψῃ τὸ ὠραῖον τῆς γραμματικῆς, πρὶν φύγῃ διὰ τὴν ἐξοχὴν. Ἐλπίσω ὅτι ἔλαβε τὰ «Διηγήματα» τοῦ κ. Ξενοπολίου, διότι ὅλα τὰ ἀντίτυπα ἐστάθησαν ἐπὶ συστάσει. Ἀὐτὸ τὸ λέγω καὶ πρὸς ὅλους τοὺς φίλους μου, διὰ νά εἶνε ἡντοχὶ, καὶ ἂν τυχόν κανεὶς δέν ἔλαβεν ἔως τώρα τὸ ἀντίτυπον του, νά εἶνε βέβαιος ὅτι βραδύνει εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Μόνον πέντε ἀντίτυπα μένουσιν ἀνετίδοτα, ἐλλείπει διευθύνσεις, τὰ ἔξῃς: Φέρμιον, Δεσφίλια, Β. Σταματίου, Ἀρσένου καὶ Σταθίου. Παρακαλοῦται οἱ ἀνωτέρω νά τα ζητήσουν ἐκ τοῦ Γραφείου μου, ἢ νά στείλουν τὴν διεύθυνσιν των.

Ἦτο περὶ τὸν καὶ νὰ μ' ἐρωτήσῃς, Ἄντ Ροτρίγγε. Εὐμορεῖς νά λογιζέσαι φίλος μου, ὅπως πρότερον, καὶ νά μου γράψῃς ἐλευθέρως. Δέν ἔχω τίποτε ἐναντίον σου — μὰ καὶ πῶς ἦτο δυνατόν, ἂν οὐ εἶσαι τόσον καλὸς καὶ ἀξιαγάπητος. Ἐν πρώτοις, Ἄδρα τῆς Κερκύρας, νά μὴν ἀλλάξῃς τὸ ὠραῖόν σου ψευδώνυμον. Εἶδα τὰ κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς ἀπονομῆς τῶν Βραδίων εἰς τοὺς μαθητάς καὶ τὰς μαθητρίδας τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, καὶ ἐξάρην πάρα πολὺ διότι ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τόμοι ἱδιοὶ μου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης μου. Σ' εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας, διότι διὰ τῶν καλῶν σου συστάσεων συνετέλεσε εἰς τοῦτο. Τί ὠραῖο ὁ λόγος τοῦ κ. Δημάργου! Πρὸς ἀνάντων τῆς συνδρομῆς τοῦ ἐν Ἀριστῇ πτωχοῦ παιδιοῦ, περὶ τοῦ ὁποῦ ἐγγραφῶν εἰς τὸ 26ον φύλλον, μού ἔστειλεν 7 δραχμὰς ἀγροπότης μου φίλος ἐκ Ἀριστῆς μετὰ τὴν παρακλήσιν νά μὴ γνωστῇ τὸν ὄνομα του. Ἡ εὐγένειά του ἐπιθυμῶν ἐτετέλεσθη.

Ὁ κ. Φαίδων εὐχαριστεῖ τοὺς φίλους μας Κωστήν Βοκοτόπουλον, Ἄδραν τῆς Κερκύρας, Ἀποστόλιν Ἐλπίδα, Κοπηλάτιδα Κῆθον, Φιλοπάριδα Τάδα κτλ. κτλ. οἱ ὁποῖοι εἶχον καὶ αὐτοὶ τὴν καλωσύνην νά τῷ ἀπαντήσουν εἰς τὴν ἐρώτησιν περὶ τῶν Ἐξετάσεων. — Ἐπίσης εὐχαριστεῖ θερμῶς ὅλους τοὺς ἐγγραφεύς μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Β' Σειρὰ τῶν Διηγημάτων του, Σκέφρητον, Ἀδελφόν Σισίην, Βασιλικὴν Λουκαίην, Μαργαρίταν Στρατηγόπουλον... καὶ πᾶσι ἔως ἐδῶ, διότι βέβαια δέν εἶνε δυνατόν νά τοὺς ἀναφέρω ὅλους.

Σὰς συνιστῶ νάναγνώσῃς μετὰ μεγάλην προσοχὴν τὴν δημοσιευμένην σήμερον Σπουδαίον τῶν Ἐβδομηθῶν περὶ τῶν τόμων. Βλέπετε ἐκεῖνον πού σας εἶχα; Οἱ τόμοι ἐξαντλοῦνται ὀλονὲν καὶ ἡ τιμὴ των ἀνυψαίνεται. Ὅστε νά μὴν ἀναβάλλετε τὴν συμπλήρωσιν τῆς σειρᾶς σας, διότι καὶ ἄλλοι ἀκόμη θανατηφόροι, καὶ θά χάνετε αὐτὴν τὴν σπανίαν ευκαιρίαν, νάγορᾶτε ὁλόκληρον τόμον ἀντὶ μᾶς δραχμῆς καὶ τριῶν δραχμῶν!

Ἐγχαρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, ἔρχομαι μετὰ χαρῆς εἰς τὴν Ἀλληγογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς μου τοὺς νέους καὶ τοὺς φίλους: Ἀνθὸς τῆς Ἀρετῆς (Ρ. Κ. αὐτὸ ἐξέλεξα πρὸς τὴν Δέσποιναν Ὁράτη δούσασιν νά στείλῃς ἀπ' εὐθείας βελόνην, καὶ θά σοῦ τὸ ἀνταποδώσῃ δέν χρειάζεσθαι νά τὴν προειδοποιήσῃς) Θεσσαλὶδα Καλλιτέχνηδα (Ρ. Κ. σοῦ ἐξέλεξα τὸ προτιμώμενον καὶ σοῦ ἔστειλα ὅ,τι ἐξή-

τησες) καὶ Δωδοναίαν Πέλειαν (Ι. Γ. μὰ διατὶ προσοφινῶς; δέν το κρατεῖς διὰ πάντα; δέν μου ἀρέσουν νάλλ' ἔχουν ψευδώνυμα οἱ φίλοι μου.)

Ἀσπασμοί, Πληροφορίες: οἱ Διόσκουροι εὐχονται ἔτι πολλὰ εἰς τὴν Διοπετροφοροῦσαν ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ τῆς ἐορτῆς, καὶ χαίρειν τὴν Ἀδραν τῆς Κερκύρας καὶ τὴν Περθεύσαν Καρδίαν. — Ἡ Θεσσαλὶς Καλλιτέχνης ἀσπάζεται τὴν Ἀρνάδα καὶ τὴν Ἀλέξανδρον Μπαλακώστα, τῆς ὁποίας ζητεῖ τὸ ψευδώνυμον. — Ἡ Ἀλὼν τῆς Θαλάσσης ἀσπάζεται τὴν Γαλλικὴν Ναυαρχίδα. — τὸ Ἐρυθρὸν Νέφος εὐχεται εἰς τὴν Μέλλουσαν Καλόχρονα καλὴν διασκέδασιν εἰς τὴν Τῆτον: ἐρωτᾷ δὲ τὸν Νίκον Περόπουλον διατὶ δέν τῷ ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐπιστολήν του. — Ἡ Λιονοσκεπὴς Δίφρη ἀσπάζεται τὴν Ἀδραν τῆς Κερκύρας καὶ τὴν πληροφορεῖ ὅτι πάντοτε θά εἶνε ἡ οὐ σκεπὴς. — οἱ Δικηγόροι τῆς Νεολαίας θά ἐπισκερθεῖν τὰς Πάτρας καὶ ἐπιθυμοῦν νά γνωρίσουν τοὺς ἐκεῖ συνδρουητάς. θά φθάσουν τὴν 11ην Ἀυγούστου. θά φοροῦν λευκὰ καὶ θά ὑπόγουν εἰς τὴν Πλατείαν τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων. — ὁ Προσωπιδροφὸς Ἰππότης συγχαίρει τὸν Λιαδὸν Ὅριζοντα διότι εἶνε ἀριστος ποδηλάτης. — Ἡ Εὐθυσία Κόρη ἀσπάζεται τὴν Ἀλὼν τῆς Θαλάσσης καὶ ἀναμένει ἀπάντησιν τῆς. — Ἡ Προσκλητικὴ Πατρίς ἀσπάζεται τὴν Σημαίαν τῆς Ἀγίας Λαύρας. — Ἡ Ἀλὼν τοῦ Ζερφύρου πληροφορεῖ τὴν Ρωμαϊκὴν Καρδίαν καὶ τὴν Βασιλίδαν τῆς Ἐρήμου διὰ τὴν γνωρίζουν πολὺ καλὰ καὶ ὅτι ἅμα μάθουν ποῖα εἶνε, θά γελάσουν πολὺ, ἡ αὐτὴ συγχαίρει τὴν Χαριτωμένην Κόρην διὰ τὰς λαμπράς τῆς ἐξετάσεις. — οἱ Δικηγόροι τῆς Νεολαίας ἀσπάζονται τοὺς Ἐδελφίδας καὶ τὴν Ποιμενίδα τῆς Δίφρης. — Ἡ Ἀδρα τῆς Κερκύρας ἀσπάζεται τὴν Πικραμένην Καρδοῦσαν καὶ ζητεῖ μετ' αὐτῆς ἀλληγογραφίαν. — ὁ πρῶτον Πατριδὸς Βαρκαρὴς ἀσπάζεται τὸν Συριανὸν Ἰππότην καὶ ἀναμένει ἐπιστολήν του. — τὸ Κρητικὸν Κάστανον πληροφορεῖ τὸ Χρυσὸν Βαράκι διὰ δέν εἰμπορεῖ νά τῷ εἴπῃ τὸ ὄνομα του, τὸ δὲ ἀρχικὸν του ἂν ἰδῇ εἰς τὸ 14ον φυλλάδιον. — τὸ Ἀνθὸς τῆς Περθεύσαν πληροφορεῖ τὴν Λιακὴν Μαργαρίταν διὰ τῆς ἐξηγήσῃ τὴν ἀργοπορίαν του. — ὁλῆαι παρελείθησαν ἐλλείψει χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάναλλάξουν: ὁ Κάθω Κόραξ μετὰ τὴν Φωσφορίζουσαν Θαλάσσαν, Διαφωτισθεῖσαν Ἐλπίδα, Βοκοτόπουλον τῆς Δίφρης, Ζίχ - Ζάχ καὶ Βασιλεῖαν τοῦ Χρυσοῦ. — Ἡ Ἐκμετάλλειδα μετὰ τὸν Ἀγγελὸν τῆς Ἀγίας (τοῦ ὁποῦ ζητεῖ καὶ τὸ ὄνομα). — Ἡ Σανθὴ Ρωμαιοὶ μετὰ τὴν Ναυτοπούλα, Σανθὴν Γαλαριανίδα, Ἀγριο-οἰοῦλον Ἀνδρόν, Γεωργίον Ζερφύρον καὶ Ἐρμῆν. — Ἡ Κοπηλάτις Κῆθον μετὰ τὸν Νέον Ναῦτην, Εὐθυσίαν Ναῦτην, Σανθὰ Ναυτοπούλα, Βασιλέα τῶν Ναυτῶν καὶ Ναυτοπούλον τῆς Σαλαμίνος. — Ἡ Μαργαρίτα Βίχων μετὰ τὸ Μαργαρίταν Φύλλον, Ποιμενίδα τοῦ Πηλίου, Ἀρνάδα τοῦ Γαλατῆρος, Ἀντιγόνην καὶ Ἀνδρόν τῶν Μορῶν. — Ἡ Σειμὴ Κόρη μετὰ τὴν Χαριτωμένην Κόρην, Εὐθυσίαν Κόρην καὶ Κόρην τοῦ Δουνάβεως. — ὁ Ἀργοναυτὴς μετὰ τὴν Γαρδένιαν τῆς Μαγνησίας, Μεταδιστὴν Φωγὴν, Πρίγκιπα τῆς Μαγνησίας, Ποιμενίδα τοῦ Πηλίου καὶ Ἰδὸν τοῦ Πηλίου. — ὁ Πελοποννησιακὸς Δίφρη μετὰ τὴν Βιολέτταν τοῦ Κελεῖο Κράθον, Ναβαρζάνην, Ζίχ - Ζάχ καὶ Ζιζάνιον τοῦ Ἀρκαδίου. — ὁ Βορρῶμενος Λέων μετὰ τὴν Ζωηρὰν Φλόγα. — ὁ Νέος Ναῦτης μετὰ τὸν Τριανταφυλλέιον Κάμτον, Νέον Νεράιδαν τῶν Σπετσῶν καὶ Μελαγχροῖν τῆς Ἀνδρείας. — Ἡ Πατριδὴ μετὰ τὴν Νουταλφούσαν Ἐλ. Ἡνιόδα (τῆς ὁποίας ζητεῖ καὶ τὸ ὄνομα). — τὸ Ἐρυθρὸν Νέφος μετὰ τὴν Ἀνοιξιάτιαν Βραδεῖν, Μαργαρίταν τοῦ Εὐρίπου, Ἀγριο-οἰοῦλον Ἀνδρόν,

Ξαθήνη Γαλαρομάταν καὶ Γαλατήν 'Ελληνοπούλιν. — ὁ Δαφροστεφής Ναυαρχος μετὴν Συμφορῶν Αἰθρῶν, ὁραίαν 'Ελλάδα, Ἀρθρος τῆς 'Ἰππομῆτος καὶ Σημαίαν τῆς Ἀγίας Λαύρας. — ἡ Θεσσαλὶς Καλλιτέχνης μετὴν Ἀποπτεῖσαν 'Ελπίδα, 'Εξορίστον 'Ελληνίδα καὶ Χαμένην Εὐτυχίαν. — ἡ Χλόη τῆς Θαλάσσης μετὴν Μέλλονσαν Καλόγεραν. — ἡ Κόκκινη 'Εξοχή μετὴν Στέφανον Δάφνην. — τὸ 'Ερυθρὸν Νέφος μετὴν 'Εσμεράλδαν, Ζωήν Φλόγα, Παρθένον τῶν Δασῶν, Ἀηδόνα τῆς Ἀροίξεως καὶ Μελαγχροῖν τῆς Ἀνδρου (μετὰ τὸ ὄνομα τῶν). — ὁ Νυκτοκόρα μετὴν Ἰπποτῆν τοῦ Κόρακος, Τιδὸν τῆς Νυκτός, Παρθενῶνα καὶ Χιωτῆν Σουλιάτην (μετὰ τὰ ἀρχικά τῶν). — ἡ Ὑπερήφανη 'Ελληνίς μετὴν Ἀροϊζιάτην Βραδύαν, Ἀροϊζιάτικον Λουλιῶδι, Ἀηδόνα τῆς Ἀροίξεως καὶ Ροδοστεφανωμένην Ἀροῖζιν. — ἡ Εὐθυμὸς Κόρη μετὴν Μιακὴν Μαργαρίταν, Εὐγενὴ Κάρδιαν, Τέμερος τῶν Μουσῶν, Κυματίζουσαν Θάλασσαν καὶ Ἀγροτικὴν Ζωήν (ἂν θέλουν μετὰ τὰ ὀνόματά τῶν). — ὁ Δὸν Ροτῆρος μετὸ Ρόδο τοῦ Ἀπριλίου, Κρητικὸν Ναυτοπούλο καὶ Κανκασίαν. — τὸ Ἀνθος Μαῖον μετὸ 'Ερυθρὸν Νέφος. — ἡ Χλόη τοῦ Ζεφύρου μετὴν Μελαγχολικὴν Σεληνολάτριδα, 'Εσμεράλδαν, Βοσκὸν τῆς 'Ερήμου καὶ Ἥλιον τῆς Ἀγῆς (μετὰ τὰ ὀνόματά τῶν).

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς : Ναύτην τῆς Ναυαρχίδος (τώρα ποὺ πηγαίνει εἰς ἄλλον τόπον, προσπάθησε νὰ μου κλέψῃ καὶ κανένα ξεσπάθωμα ἔ ;) Ἀθυσινὸν Πολεμιστὴν (ἔστειλα τὰ φυλλάδια πολὺ ἐλυπήθην διὰ τὴν μακρὰν ἀσθένειάν σου, καὶ σου εὐχομαι νὰ θεραπευθῇς γρήγορα.) Λεσβιακὸν Ἀνθος (ἔστειλα καὶ τὸ φύλλον ποὺ παρέπεσε· καλῶς νὰ ἔλθῃς!) Κόκκινη 'Εξοχή (ἔστειλα ἕν νέον· περιεργον τότε πῶς ἐχάθη ἡ δραχμὴ.) Κωστῆν Π. Βοκοτόπουλον (ἔδωσα τὴν ἐπιστολήν σου πρὸς τὸν κ. Φαίδωνα· ἔτσι νὰ μου γράφῃς κάποτε· δὲν πειράζει ἂν εἶσαι μικρός· τόσο τὸ καλλίτερον.) Ναυτοπούλιν τῆς Ἀνδρου (πολὺ μ' ἐξέπληξεν καὶ πολὺ μ' ἐλύπησαν αὐτὰ ποὺ μου γράφεις. . .) Προσωπιδόφρον Ἰπποτῆν (ἐπιστολὴ μετὰ φράγκον δὲν ἐλήφθην· ὀφείλεις 10 λεπτὰ διὰ ταχυδρ. ἐνδὲς τετραδίου Μ. Μυστικῶν· χαίρω πολὺ πού σου ἀρέσουν τόσον τὰ ἐφετεῖνά ἔργα.) Νυκτοκόρα (καὶ ἡ ἰδική σου ἐπιστολὴ δὲν ἐλήφθη· ἡ Κική σὲ ὑπερευχαριστεῖ διὰ τὰ γραμματόσημα.) Παραδείσιον Πτηνὸν (ποὺ ἤρθε ἡ περιγραφή τῆς « Χερσαίας » ἐκδρομῆς, καλῶς καὶ οἱ ὄλγοι ἐκείνοι στίχοι.) Δ. Τ. Μπότσαρη (καὶ τὰ δύο θὰ δημοσιευθοῦν πολὺ γρήγορα.) Παραγ. Γ. Βαλασάκη (ἡ ἀδεφῇ σου βέβαια ἤθελε νὰ σε πειράξῃ ἔτσι γιὰ ἀστεῖο, διότι ἡ Διάπλασις δὲν εἰρωνεύεται ποτὲ τοὺς φίλους τῆς· τοὺς ἀγαπᾷ καὶ τοὺς ἐκτιμᾷ.) Ἀνθος Μαῖον (σοὺ ἐστάλησαν εἰς τὴν νέαν διευθύνσιν καὶ βέβαια θὰ τα ἔλαβες ἄλλᾳ. . . νὰ μὴ μου γράφῃς μετὰ μολύβι, διότι δυσκολεύομαι νὰ τα διαβάξω.) Χλωρίδα τοῦ Ζεφύρου (οἶ, κανὲν ἐκ τῶν δύο δὲν εἶναι ἐλευθερόν.) Μελαγχολικὴν Σεληνολάτριδα (χαίρω πού ἔγινες καλὰ.) Σεινήν Κόρη ([Ε] σοὺ ἔστειλα 8, τὴ ἐζήτησες· εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη, καὶ δι' ὅσα μου γράφεις διὰ τὸ καναρινάκι, καὶ . . . νὰ σου ζήσῃ τὸ νέον σκυλάκι.) Δικηγόρου τῆς Νεολαίας (οἶ, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ διαγωνισθῇτε κατὰ δι' ἑν βραβεῖον· καθεὺν χωρὶς.) Ἀνεμοζάλην, Παιδικὴν Χαράν (ποῦ μ' ἐνθυμήθῃς τὸς πᾶν ὅστερ' ἀπὸ τόσον καιρόν· ἄλλὰ πῶς νὰ τὴν ἀφίσουν αἱ τόσαι διασκέδασεις τῶν ἐσχῶν!) Βασίλειον Π. Βοστάνην (ἔστειλα διὰ ἀνταλλάξεως Μ. Μυστικὰ χρειάζεται ψευδώνυμον.) Κεραμιδογαστὸν διὰ σὲ ἀνταλλάσσονται καὶ ὁ Ἀναβίας.) Σημαίαν τῆς Ἀγίας Λαύρας, Ἐρημὴν τῶν Κυθῶν, Κρητικὸν Κάστανον ([Ε] διὰ τὴν ὥ-

ραϊαν ἐπιστολήν· σὲ παρπέμπω εἰς τὴν σημερινὴν Σπουδαιότητα Εἰδοποίησιν· ἡ Κική σ' εὐχαριστᾷ διὰ τὴν εἰκονίστην.) Μελαγχροῖν Ναυτοπούλιν (ἐλήθησαν.) Ἀνθος τῆς Πανθόδου (σοὺ ἔστειλα τὸ « Σχολεῖον » τοῦ Γύζη· θὰ στολίσῃς τὸ δωμάτιόν σου μετὰ λαμπρὰν εἰκόνα, καὶ σε συγχάρω.) Αἰγαῖον Πέλαγος κ. τ. λ. κ. τ. λ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 28 Ἰουλίου ὑπάπαντῃς εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 11 Σεπτεμβρίου.

Ο χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δὲν νὰ γράψωι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ ἱερῷ μᾶς εἰς φακίλλου, ὡς ἑκάστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

320. Δεξιόγραφος.

Ἀνθὴ μετὰ τῆς ἐκείνης ἐάν συνδέσῃς

Ἡρώα ἐξακουστὸν ὑπάπαντῃς

Ἐστὶν ὑπὸ Δ. Βότσαρη

321. Στοιχειόγραφος.

Εἶμαι ἐπίθετον ποῦ πέρνει

Καὶ ὁ στόλος καὶ ὁ στρατός·

Ἐνα θῆτα ἂν ἀπαρέσῃς,

Τότε γίνομαι ἀριθμός.

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λισθίματος

322. Αναγραμματισμός.

Πόλις εἶμαι τῆς Ἑλλάδος παλαιὰ καὶ δουραμένη.

Μίαν τέχνην θὰ μετέλθω, ἀναγραμματισμένη.

Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Διχρόμου Φουζίας

323. Αἰνίγμα.

Εἴμεθα τρεῖς, κ' οἱ τρεῖς περὶ

Καὶ μας ἵππεδον δύο.

Εἰς, φίλε μου, καὶ μόνος εἰς,

Τὸ αἰνίγμά μου λύω.

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Νέφους

324. Τρίγωνον.

1. — Στὰς θεὰς νὰ με ζητήσῃς.

2. — Εἰς τὰς νήσους καὶ με εὐρήσῃς.

3. — Ὡς θεὰν κ' ἐμένῃς ξεύρεις.

4. — Στούς συνδέσμοι· νὰ εὐρενίσῃς.

5. — Γράμμα . . . ἀρκεῖ διὰ νὰ με λύσῃς.

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ἀνθου τοῦ Ζαπτείου

325. Μυθολογικὸν Ἀκαγόμιστον.

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★